

РІШЕННЯ
спеціалізованої вченої ради

про присудження ступеня доктора філософії

Спеціалізована вчена рада Національного університету «Одеська політехніка» Міністерства освіти і науки України прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 07 – Управління та адміністрування на підставі прилюдного захисту дисертації «Управління розвитком інноваційно-активних виробничих підприємств на засадах безпекоорієнтованості» за спеціальністю 073 – Менеджмент.

«26» грудня 2023 року.

Еісай Салах Абу Ісбайхах Алмабрук 1985 року народження,

громадянин Лівії,

освіта вища: закінчив у 2018 році Луцький національний технічний університет за спеціальністю 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність».

Аспірант кафедри міжнародного менеджменту та інновацій Національного університету «Одеська політехніка» МОН України, м. Одеса.

Тимчасово не працює.

Дисертацію виконано в Національному університеті «Одеська політехніка» МОН України, м. Одеса.

Науковий керівник: Башинська Ірина Олександрівна, доктор економічних наук, професор, Національний університет «Одеська політехніка», головний науковий співробітник, професорка кафедри економіки.

Здобувач має 12 наукових праць, з них: 2 монографії у співавторстві; 4 статті, 1 – у виданні, що індексується у міжнародній наукометричній базі Web of Science, 3 статті – у фахових виданнях України, що включені у міжнародні наукометричні бази; 6 тез доповідей на міжнародних науково-практичних конференціях:

1. Eisai Salah Abu Isbaykhah Almabruk. Розділ 2.5. Security orientation as the principle of risk management. Risk management of smart accounting system implementation in urban passenger transport based on integration of smart innovations, information technologies and marketing tools : Monograph. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt), 2020. р. 97-118 (280 с.). ISBN 978-3-9821932-6-7 URL: <https://economics.net.ua/files/scientific-base/monogr/EisaiSalah.pdf> (1,78 д.а.).

2. Еісай Салах Абу Ісбайхах Алмабрук. Концептуальні підходи до управління розвитком інноваційно-активних виробничих підприємств на засадах безпекоорієнтованості в ризикогенному середовищі. Економічний журнал Одеського політехнічного університету. 2022. № 2 (20). С. 69-73. URL: <https://economics.net.ua/ejopu/2022/No2/69.pdf>. DOI: 10.15276/EJ.02.2022.8. DOI: 10.5281/zenodo.10161172. (0,66 д.а.). (Категорія Б, Index Copernicus, Google Scholar).

3. Еісай Салах Абу Ісбайхах Алмабрук. Оцінювання внутрішнього інноваційного середовища та рівня безпечності розвитку вибірки інноваційно-активних виробничих підприємств. Економіка: реалії часу. 2022. № 4 (62). С. 83-87. URL: <https://economics.net.ua/files/archive/2022/No4/83.pdf>. DOI: 10.15276/ETR.04.2022.10 DOI: 10.5281/zenodo.10183170 (Категорія Б, Index Copernicus, Ulrich's Periodicals Directory, EBSCO Publishing, Google Scholar (0,74 д.а.)).

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

Філіппова Світлана Валеріївна, д.е.н., Національний університет «Одеська політехніка» МОН України, директорка Інституту економіки та менеджменту.

Зауваження:

– дещо спірним є розгляд умовно безпечного розвитку інноваційно-активного

виробничого підприємства як мети, процесу та результату одночасно у розробленій автором теоретико-функціональній моделі управління розвитком інноваційно-активних виробничих підприємств на основі безпекоорієнтованості, оскільки процес і результат – різні об'єкти динаміки: перше – динамічне цільове змінювання об'єкту, друге – наслідок змін, певний «фініш» процесу.

- у роботі спостерігається деякий переки методів польових досліджень у бік експертних оцінок, хоча й методологію останніх удосконалено;
- робота виграла б, якщо автор навів приклади застосування розробленого формату та стратегічних карт умовно безпечного розвитку в контексті ризикогенного інноваційного середовища та узагальнив особливості їх функціоналу для різних розмірів підприємств у висновках.

Некрасова Любов Аркадіївна, д.е.н., Національний університет «Одеська політехніка» МОН України, завідувачка кафедри економіки. Зауваження:

- у п. 1.1 було б доцільно більше уваги приділити розгляду міжнародної практики фінансування інноваційних проєктів інноваційно-активних підприємств через програми міжнародної технічної допомоги;
- було б доцільно у п.1.2 навести ефект синергії, який проявляється у зростанні ефективності стратегування інноваційного процесу внаслідок партнерства та колаборації: співпраці з іншими підприємствами, дослідницькими установами та стартапами.

Продіус Оксана Іванівна, д.е.н., Національний університет «Одеська політехніка» МОН України, завідувачка кафедри менеджменту. Зауваження:

- деякі результати п.1.1 щодо подання понятійного апарату у розрізі теорій інноватики, управління розвитком та безпекології далі не використовуються, тому виглядають зайвими. Зокрема, опис різниці та залежності між інноваційними та інноваційно-активними підприємствами (с. 36-37);
- у розділі 3 більш уваги можна було приділити розробці превентивних заходів з протидії загрозам досягненню стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства, які є на українських підприємствах, навести приклади зарубіжного досвіду управління розвитком інноваційно-активних виробничих підприємств на засадах безпекоорієнтованості та порівняти їх з авторською концепцією;
- у п.3.3 можна було більше зосередитися на проведенні оцінки відповідності фактичного рівня безпекоорієнтованого розвитку інноваційно-активних виробничих підприємств коридору безпечності розвитку та більш розгорнутому описі стратегічних та операційних цілей моніторингу ризикогенності інноваційного середовища.

Єпіфанова Ірина Юріївна, д.е.н., Вінницький національний технічний університет МОН України, проректор з наукової роботи. Зауваження:

- було б доречним у п.1.2, де автор до основних чинників розвитку інноваційно-активних виробничих підприємств, актуальність яких стрімко зростає, відносить, зокрема, інноваційний пошук або дослідження та розробки (R&D), провести огляд існуючих інтегрованих досліджень та розробок, про які автор згадує на с. 55 як про характеристику інноваційного пошуку. Тобто навести їх приклади;
- к п. 2.2 автор дістає висновку про національну специфіку ризикогенності середовища (с. 143). Цей висновок є скоріше припущенням, оскільки він потребує додаткових досліджень за даними різних країн для порівняння виокремлених автором груп ризиків;
- у п. 3.1. автор формулює два нових поняття: перше – коридор умовно безпечного розвитку підприємства як обґрунтовану межу допустимих коливань рівня якісно-кількісних параметрів розвитку підприємства на певний період часу, за межами яких умовно безпечний розвиток підприємства не забезпечується, та друге –

коридор безпечності параметру як обґрунтовані межі його допустимих коливань на певний період часу. Проте ці поняття описують одне й те саме явище – відносно безпечні величини параметрів розвитку. Доцільно було б детальніше висвітлити їх різницю;

- у загальних висновках роботи, зокрема у висновку 3, доцільно б було зазначити не лише розроблений каталог превентивних заходів, а й ландшафт ризикованого конкурентного середовища підприємства, розроблений автором у розділі 1.

Прокопенко Ольга Володимирівна, д.е.н., Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка МОН України, професорка кафедри бізнес-економіки та адміністрування. Зауваження:

- в ході представлення методологічно-інструментального контуру управління розвитком підприємства на засадах безпекоорієнтованості (рис. 1.10, с. 92) не зовсім ясно, чому деякі підсистеми не можуть належати іншому рівню. Наприклад, підсистема інструментів стратегічних змін або підсистема управління фінансовим розвитком. Доцільно було б освітити цей аспект через спільні та специфічні інструменти, що надало б більш системного характеру здійсненій типологізації інструментарію;
- аналіз зовнішнього ризикованого інноваційного середовища за класифікацією глобальних ризиків (розділ 3, с. 127-143) посилює використання також кількісних методів, заснованих на показниках (індексах) глобальних економік. Тим більш, що автор частково це вже зробив у п.2.1 другого розділу.

Результати відкритого голосування:

"За" 5 членів ради,
"Проти" 0 членів ради,
недійсних бюлетенів немає

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує Єісай Салах Абу Ісбайхах Алмабрук ступінь доктора філософії з галузі знань 07 – Управління та адміністрування за спеціальністю 073 – Менеджмент.

Голова спеціалізованої
вченої ради

(підпис)

Світлана ФІЛИПОВА